

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelen hétenként egyszer, vasárnap reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr. — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Búza-utca, 1283. szám, hova a lap szel-
lemi részét illető közlemények és előfizetési
pénzek küldendők.

Előfizetéseket és hirdetéseket elfogad

a Nyacsik Soma utóda: osz.

Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Hirdetések és nyilttéri közlemények ju-
tányos áron vétetnek fel.

Az „új Magyarország”.

A magyar közigazgatás általános rendezésében, helyesebben átalakításában a kormány megtette az első, az alapvető lépést a közigazgatás és az önkormányzat rendezéséről a vármegyékben czimet viselő törvényjavaslatnak a képviselőházhoz való benyújtása által.

E törvényjavaslatot a közvéleménynek egy hatalmas áramlata szülte. És megszületett sok megghiúsult kísérlet után, melyekkel a kormányok és a törvényhozás — a régi alapokon — javítva, foltozva akartak a magyar közigazgatás bajain, hibáin segíteni.

A közvéleménynek ez az áramlata két szempontból kívánta ezt a reformot: először, hogy jó közigazgatás legyen, másodsor, hogy a közigazgatás a magyar nemzeti állam biztosítéka legyen és garanciája egy magyar nemzeti politika sikereinek minden pontján az ország-

nak és minden vonalán nemzeti törekvéseinknek.

Hogy a »jó közigazgatást« meg fogja-e valósítani a törvény, amely e javaslat alapján meghozatik s a törvényeknek amaz egész sorozata, mely természetszerűleg utána következik, s egészében a magyar közigazgatás kódexe lesz: arról pro és contra sok megsziylelésre méltó dolgot fogunk még hallani, de azt már most is konstatálhatjuk és elősmerhetjük, hogy az állami, a kinevezett tisztviselők által kormányzott s a javaslatban megszabott hatáskörrel fölruházott főispánok által vezetett vármegyék az igazi nemzeti állam megteremtésére alkalmas szervezetek. Értve a nemzeti állam fogalmát úgy, hogy a magyar állami-ság szeretetében a velünk együtt élő nemzetiségek együtt érezzenek, és értve a vármegyei közigazgatást e nagy cél egyik leghathatósabb eszköze és tényezőjeként úgy, hogy azok, akik a közigazgatási teendők ellátásának megbízottai, ahogy ezt a feladatukat tel-

jesítik, azzal a magyar állam, ez állam törvényeinek jogosultságát tanúsítsák és minden ténykedésükkel demonstrálják azt, hogy ezen a földön, amit Magyarországnak neveznek, akár Erdélyben az oláh havásokon, akár lent a Bánátban, Bácskában vagy a tótok között a Felvidéken érdemes és okos dolog a magyar haza polgárának lenni és magyarul tudni.

Egy erélyes magyar nemzeti politika föltételei vannak az új rendezésben megállapítva. A kinevezési rendszer, ha majd a törvényhozás azt elfogadja, a mostani és utána következő magyar alkotmányos kormányok kezébe az egyetlen és hatalmas fegyvert szolgáltatja a magyar nemzeti állam megteremtésére. Oláhnak, szerbnek, tótnak, aki ezen a földön él, el kell fogadni, és abban a fölfogásban kell fölnövekedni, hogy ő mindenekelőtt magyar állampolgár. Az ország 17 millió lakosságából 9 millió a magyar egész kulturánk: a tudomány, művészet, irodalom, ipar, gazdaság s

TÁRCZA.

Első szerelem.

*Te pillanatnyi, elmebontó éretés, —
Oly soknak élet, én nekem halál!
Mely engem csillagok honába vittél
S aztán oly szörnyű mélyre buktatál;
Te, mely nekem a mennyet megmutattál,
De csak, hogy aztán kárhozatba döntve,
Annál inkább érezsem, mit tessz égni,
Az üdv után sohajtva mindörökre...
Gyűlöllek joggal, átkosom hatalmad —
És mégis sirva vágylok vissza téged!
Ók jöj szivembe, jöj egy pillanatra,
Mutasd meg egyszer még az üdvösséget...
Aztán örökre, végkép vessz — velem,
Hatalmas, édes első szerelem!*

DALANÉR.

Krónikás adomák *)

— A »Szarvas és Vidéke« számára írta: A. B. —

3. Gyuri barát.

Hires torkú legény volt egész Tolna vármegyében Gyuri barát, a györkönyi Kapuváry urak udvari papja, — nem akadt ember, a ki őt le tudta vóna inni, — vagy is jobban szólván: a ki őt le ne ivott vóna.

Róla beszéltek azt az ódon adomát, hogy mikor még a simontornyai klastromban lakott, valamely jeles vendég érkezvén, a barátok nagy asztalt készítettek, 's diszül feltettek egy antik billikomot, melybe csak 4 itce fért bele.

A feltűnő szép ódon billikom nagyon megtetszett a magas vendégnek, ki nem volt más, mint méltóságos Kapuváry Antal n. b. t. úr, — s kérdé: miért kerül a diszes edény az asztalra?

— Bizony csak diszül tettük fel kegyelmes uram, — mond a gvárdián — mert ma már nem tudjuk másra használni.

— Hát régente mire használták? — kérdé az úr.

*) Lásd a »Szarvas és Vidéke« I. évf. karácsonyi számát.

— Ebből ittak — kegyelmes uram. — régi eleink így ebéd utáni a poculum carvitatist.

— És ma már -enki se tudná kiüríteni? — kérdé tovább az úr?

— Biz aligha, ha csak a Gyuri meg nem próbálkoznék!

— Melyik?

— Az a nagy fejű, az a gyomros!

— No páter Georgius, próbálja meg, biztatá az úr.

Páter Georgius szerényen feláll, nagy alázatossággal meghajtja magát, s mond:

— Nem merem, kegyelmes uram!

— Ejh! ne vonogassa magát, mutassa meg, mit tudtak a régi barátok, hisz beférhet még az a 4 itce bor abba a derék stomachusba.

— Nem merem — kegyelmes uram, — hanem elébb majd talán megpróbálom.

— No, hát próbálja meg páter!

Erre páter Georgius felkelt az asztaltól s kiment.

Kis vártatva bejön ám, az ódon billikomot színig tölti, s egy talpra esett toasztot mondván a kedves vendég egészségére, fenékgig üríti.

A magas vendég magán kívül volt

ujabban már a kereskedelem is magyará. Nem csak számban, de intelligenciánk szerint még nyilvánvalóbban ezen a földön mi vagyunk az urak. Urak és hatalmasság abban az értelemben, hogy ezer évnek tanulsága és a történelemnek ezer éves multra visszamutató tanúsága szerint Magyarország földjén a magyar műveltség, a magyar genius által nemzett kultúra az egyedül lehetséges, mert minden, ami ezen a földön él, ami itt államnak, társadalomnak szervezetét, alkotó részét képezi, hanem magyar, meg nem maradhat.

Ha abban a helyzetben lennénk, amelyben a franciák, Anglia és Németország, akik az ilyen közigazgatási kérdésekben, ha az náluk rendezés alá kerül, minden egyéb tekintetek komplikációja nélkül, tisztán és kizárólagosan az állam polgárai jólétének és boldogulásának föltételeit és biztosítékait állapítják meg; ha t. i. nekünk, mikor közigazgatási dolgaink, bajaink rendezéséről van szó, nem kellene számot vetnünk a valósággal is, hogy az ezer éves magyar államnak oláh, szerb, tót (szláv), sőt még szász törekvések is ellenségei; ha tizenhét milliányi lakossága a magyar korona országainak mind magyar lenne születés, nyelv és érzés szerint: akkor utolsó csepp vérével védelmezné minden magyar ember azt a bástyát, mely nemzeti lételünknek olyan hatalmas erőssége volt, a mely szervezet nemzeti karakterünk sajátosságai szerint fejlődve, a hamisíthatlan nemzeti genius szülötte volt.

örömében, s rögtön kijelenté, hogy páter Georgiust magával viszi udvari papúl.

A gvardián erre nagy alázatosan megjegyzé, hogy ilyesmi csak a páter Provinciális engedélyével történhetik.

— No jó, majd kikérem a páter Provinciálistól, mond a vendég úr, — hanem hát páter Georgius, azt mondja meg nekem, hogy miért szabódott az elébb, holott minő pompásan kiitta?

— Mondám kegyelmes uram, hogy addig nem merem, míg meg nem próbálok.

— Hát aztán hogyan próbálta meg?

— Hát kérem szépen — a mint látni méltóztatott, kimentem a konyhába, ott megtöltöttem egy négy-itsés fazekat borral, — neki fohászkoztam . . . s . . . ? lement; — így megpróbálván, hát csak fel mertem venni a billikomot is!

A vendég úrnak annyira megtetszett ez az eset, hogy kereken kijelenté, miszerint ő most azonnal viszi magával Gyuri barátot, a gvardián pedig ám lássa, miként eszközi ki az engedélyt a Provinciálistól, annyi bizonyos, hogy ő a simontornyai barátoknak ez napságtól fogva szabad lukmázást enged a györkönyi hegyen, noha ott lutheranus svábok laknak.

Csodálatos tragikuma a sorsnak, hogy a magyar faj, mikor hazát szerelve magának egy geográfiailag külön határolt földön, itt magának életet biztosított és állami életének ezt a biztosítását nemzeti sajátosságaihoz szabott és épen ezért életképes alkotásokkal dokumentálta; mikor védelme és oltalma alá fogadott apró, elzülött nemzetiségeket s azokat még kivételes intézményekkel is biztosította, hogy ez a magyar állam, mely Szent-Istvántól kezdve máig, egy ezer éves történet küzdelmein keresztül egy ideális alkotmány szerkezetének mintáját nyújtá a világnak; most — ezer év után — arra kényszerült, hogy az autonomia szabad levegőjén felburjánzott idegen nemzetiségi törekvésekkel szemben, a magyar nemzeti állam, mint ideál érdekében a közszabadság és ennek egyik biztosítékáról: az önkormányzatról egy időre lemondjon.

Ezt a biztosítékot a nemzet egy alkotmányos kormány kezeibe teszi le, megőrzésre. Abban a biztos reményben, hogy e reform által, a gyeplőt a kormány kezébe adva, biztos hajtszal érvük el a célt: a magyar nemzeti állam megvalósulását. Nem erőszakkal, hanem törvényeinknek, intézményeinknek az adott viszonyok között egyedül lehető egységes vezetése és végrehajtása által.

E nagy nemzeti cél érdekében a magyar nemzet minden áldozatra kész. Jogait, melyet sorsának intézésében tisztviselői megválasztása által gyakorolt, átruházza országgyűlési kép-

Igy került be Gyuri barát a kapuvári udvarba.

Jó messze Fejér megyében a Sz.-ágotai pusztán lakott egy Pólimperger nevű, teljesen magyarrá változott kincstári árendás, ez is alkalmas módon győzte az italt s többször mondá a györkönyi kasznárnak, ha úgy a fajérvári vásáron összejöttek:

— Ugyan hozd el már egyszer hozzam azt a barátot, rég hallom a hírét, szeretnék vele megmérközni.

— No no, veszedelmes ember az, felsüfol, nem jó lesz vele kezdeni.

Mikor aztán Gyuri barát megtudta, maga ösztökellé a kasznárt, hogy csak menjenek mentül elébb, ő is szeretne lándzsát törni Pólimpergerrel.

Nem sok idő mulva aztán el is mentek Sz.-Ágotára. Pólimperger uram kitörő örömmel s szivességgel fogadta őket, volt jó ebéd, elkezdődött az ivás.

Pólimperger uram látván, hogy a barát nagyon mértéktel és tartózkodva iszik, felhevült s rákiáltott:

— Leiszlak ma barát! ide iszlak az asztal alá, — addig innét el nem megy, míg itt nem hortyogsz a padlón, ni!

viséletének mandatáriusára: a kormányra. Ennek a kormánynak a feladata, hogy minél előbb bekövetkezék az az idő, amikor — kezébe lévén adva az eszköz — ez ország összes polgárai a magyar állam szeretetében egyesülni fognak, s amikor a közigazgatás rendezése nem egyszerűs mind a magyar nemzeti állam fenntartásának és megerősítésének a kérdése lesz, hanem tisztán és egyedül amaz intézkedéseknek a megjelölése, melyek ez állam polgárainak a saját magok sorsának intézésében s ez által boldogulásukban a legnagyobb és feltétlen befolyást biztosítják.

Ha ez a gyeplő erélyes és okos kezekbe kerül, nem sok idő kell hozzá, hogy elérjük a célt s ezzel együtt a megbízásának eleget tett kormány az átruházott jogokat a természetes tulajdonosnak: a nemzet polgárainak kezeibe visszaszolgáltassa.

A törvény-javaslatnak ebből a szempontból van a legnagyobb jelentősége.

1848. márczius 15. emlékére.

— Felolvasatott márczius 15. a szarvasi függetlenségi körben. —

A honfi kegyelet és hála ünnepe üljük ma, márczius 15-kének évfordulóján.

Nemzetünk újra ébredésének ez emlék-ünnepe a történetet ismerő lelkében a keser-édes érzelmek árját nyitja meg, mely felszínre hozza hazafias vágyaink tört reményeink, tündöklő dicsőségünk s borongó megaláztatásunk izgalmas, de egyuttal fenéges tragikumát.

Az éledő öröm felfokozza e napon visszaemlékezésünk élénkségét és a nemes fájdalom, mindegy elfogultságtól megtisztítja

— Nem bánom — mond a barát — hát ilyünk, de én nem iszom ám ingyért.

— Hát hogyan?

— Hát fogadásból.

— Fogadásból?

— Igen. — Ha én iszlak le téged, akkor enyim ez a pompás tajték-pipád, meg az a szép nyerges fakó paripád ott kinn az istállóba!

— All! — De hát, te mit adsz, ha én iszlak le téged?

— Nekem nincs semmim, hanem hát gondold ki valamit, akár mi lesz, én rá állok, megteszem.

— No jól van — mond Pólimperger — ha én iszlak le téged, akkor a mint felébredsz, be megyünk Seregélyesre, a falu végén te leszállsz, két pintes üveget veszel a kezedbe, én meg egy összekötözött malacot teszek a csükyádba, ezt folyvást ütögetem, hogy visítson, és te kálvinista zsoltárokat fogsz énekelni; úgy megy végig a falun.

Megállapodtak. — Alkonyat tájon a kasznár kisuttyant, befogatott, elszökött, ott hagyta a barátot.

Azok pedig mérköztek erősen, melynek vége az lett, hogy úgy éjfél tájon Pólim-

a történeti eseményekre irányuló itéletünket. E napon felöltik lelkeink előtt a történeti fejlődés mozgató erejét képező eszmék fensége, melyért áldott emléktől elődeink boldogságot, szenvedést, vért, életet áldozni nem vonakodtak, biztatva a remény által, hogy épen önfeláldozó küzdelmünk árán szerezhetik meg a magyar nemzet fejlődéséhez azon alapot, mely újabb ezredéves építkezés terhére, sikerét, díszét és czélszerűségét egyaránt biztosítja. Csalódtak-e? A dicső multban benne rejlik a jobb jövőnek záloga!

1848. márczius 15-ikén feltűnő erősen lüktetett a magyar nemzet életöszöne. Kétséget kizáró biztossággal e napon lobban föl lelkében nemzeti hivatásának s a jobb jövő biztosításának nemes öntudata. Ezért szereti fölleveníteni e napnak emlékét a honfikegyelet s ezért mutat lelkesedéssel e nap és ez időszak tanúságos eseményeire a multak emlékére büszke nemzeti önérzet.

Mi is a hazaszeretet nemes indulatából ünnepezzük e napot. Együtt dobban szívünk mindazokéval, kik ma a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméivel foglalkozva, felújítjuk lelkeikben nemzetünk életfejlődésének s megizmosodásának ama küzdelmeit, melyeket a történelem a magyar nemzet önvédelmi harcának nevez. E nagy napnak országos ünneplése mindinkább válik nemzeti létszükséggé, mert — fájdalom — nem lehet, nem szabad szemel hunynunk ama ellenszenves törekvés előtt mely ma röpiratokban és pártlapokban mind erősebb kifejezést mer adni azon gondolatnak, hogy a magyar önvédelmi harc nagy nemzeti szerencsétlenség botránköve s a benne szereplő önzetlen vezérferfiak tisztelete oly esztelen és vést hozó bálványimádás, melyet a számitó józanságnak — mondjuk oportunitásnak inkább kiirtani, mint ápolni lenne szükséges napjainkban. Hiába! Gyenge szem nem szereti a fényt s önzés által megvakított értelem nem tűri az igazságot!

perger, uram szépen aláhanyatlott, végig nyúlt a padlón, s elkezdett elébb duplán szuszogni, azután pedig triplán hortyogni.

Mikor úgy reggel 8—9 óra tájon felocsúdott, látja ám, hogy minden cselédje ott fekszik a nagyteremben holt-részezen.

Ki megy, — elkurjantja magát, — erre előjön a Jóska kocsis, kérdi tőle:

— Mi történt itt?

— Mi ám!

— Hol a barát?

— Hol ám!

— Hát ezek az emberek mit keresnek ott benn?

— Mit ám!

— Ne izélj! mert leültek, mi történt, mond el!

Jóska aztán elmondá, a mint következik:

— Hát kérem ásson, mikor a nemzetes uramnak eltetszett aludni, akkor a barát kijött, felvert itt minden cselédséget: uhászt, kanászt, csikóst, gulyást, mindenest, zéreseket, kocsisokat, beparancsolta őket a nagy szálába, nekem pedig keményen megparancsolta, hogy el ne merjek aludni, hanem itt várjak ő rá az istálló-ajtóban, —

Bár botránkozhatunk e felfogáson, de azért csüggednünk s a közszokás által szentelt ünnepléstől elállanunk épen nem szabad.

A megváltót is megtagadták hivi. Elárulta őt tanítványainak egyike. Gyáván, tétlenül nézték követői, hogy mikép alázza, gyalázza, verdesi és köpdösi őt, az isteni küldöttet, a győzelmi mámorában magát fékezni nem tudó zsarnoki hatalom. És mégis föltámadott. Így feltámad a történeti fejlődés mélyén rejlő minden igaz eszme, hogy meggyőzze a kishitűeket s lefegyverezze a gonoszokat. Az emberi nem szabadságának, testvéresülésének, boldogságának szolgálatában hangoztatott minden igaz eszme olyan, mint az elvetett jó mag. Némelyike mélyre esik, soká fejlík; de nem veszi el életerejét. Könnyel, vérrel áztatva termékenyül s előbb utóbb életre kél, hogy százsoroson jutalmazzon.

Vigyük át törhetlen hitünknek s bátorító reményeinknek ezen hazafias lelkesedését napjainkra most, midőn ama eszme gazdag s a nemzetet újja teremtő időszak 43 éves emlékét országszerte annyiakkal együtt érezve ünnepezzük!

Mint hogy azonban az 1848-as mozgalmas idők története ma már egész irodalomná növekedett s az ennek körébe tartozó gazdag eseményeket rövid előadásban felölelni merő lehetetlenség, legyen szabad nekem ez uttal a legszűkebbre szorítkozva az aranytollú és szemtanukép szerepelt Jókai után csak egy azon lázas időből fennmaradt alkalmi dal keletkezésének történetére terjeszkednem. Ez alkalmi dal származatában is benne rejlik ama kor hazafias lelkesedésének visszfénye annyira, mint a mennyire visszatükrözi a harmalesepp az égboltozatot, a honnan származott és visszragyogtatja az isteni pompájában fölemelkedő napot, melynek melegében elpárologva újra égbe száll. De halljuk magát Jókait!

... Az ország határán harc a magyar ellen. Erdély s a magyar alvidék láng-

felhordott a cselédeknek mindent, egyeteket, maga is megevett két tál kocsnyát, aztán a hasát simogatván így szólt: no fiaim! már most *elkezdhetünk inni!* itatta őket, poharazott velük, míg nem pár óra alatt mindnyája eldült, tudja nemzetes uram, nem sok kell ennek a pusztai népségnek, ritkán kapja, mohón falja, egybe oda van; — mikor aztán valamennyi cseléd a padlón horkolt, kijött hozzám s megparancsolta, hogy a fakót nyergeljem fel, olyan kevélyen pipált abból a szép, nagy tajték pipából hogy! ... Én a fakót felnyergeltem, kivezettem, a barát felült rá s elvágatott, hanem a kapunál megállt s így szólt hozzám: eredj csak Jóska fiam be a nagy szálába van ott még két pintes üveg tele, hozd ki, jó lesz az útra. — Mikor aztán kivültem neki, a két üveget a ruhája zsebébe rejtven két felől, így búcsuzott el: no szerbus Jóska fiam, tisztelem az uradat, mondd meg neki, hogy a fakónak a bőrit majd annak idejében haza küldöm, az uradat pedig várom mentül elébb egy kis barát fölöstökömré!

ban. Az ország szívében bölcseségek s hazafiakból alakult országgyűlés tanácskozik. Tagjai jól tudják, hogy a nemzeti önvédelemre kirántott kard minő villámokat fog a magashól fejeikre zúdítani; de a hüvelyében hagyott kard meg leránt a sárba s ott fulladunk. Ők választottak! Inkább ki a zivatarba, mint le a posványba!

... A képviselőház ülésében Battyáni Lajos kinyilatkoztató, hogy átveszi újból a ministeri-elnökséget; de azon esetben kijelenti, hogy Jellasicsnak többé egy talpalatnyit sem enged elfogadni a magyar földből s ha erre nem kényszeríthetné, kényszeríteni fogja, hogy ontsa a magyarok vért s ostromolja Budapestet.

Erre Kossuth Lajos viszonzá, hogy ha a nemzet védelmezni akarja Budapestet, ő is elmegy sánczot ásni, vállára veszi a fegyvert s a védők sorába áll...

Két nap mulva készen álltak a védősánczok Buda alatt a Gellért tövében. A főváros utczáin öreg urak, gavallérok, csákmánnyal, ásóval vállaikon, úri hölgyek, kisaszonyok földhordó kosárral kezeikben siettek a sánczvetéshez, mint a hogy járnak ma sétabottal napernyővel a dunaparti Corsóra hanjversenyt hallgatni...

Az is nagy hangverseny volt, mire akkor siettünk. Egyes akkordjait már hallottuk is a távoli ágyúdörgésben.

... A hírek rémei azonban egyre nőttek. A Jellasics ellen küldött hadsereg vezére nem akarta a császári zászlók ellen vezetni a nemzeti tricolorot. Vajjon a közkatonák hivebbek lesznek-e a haza tricolorjához??

... E gondolat réme nem engedte nyugodni Kossuthot... Megbizást kért (1848. szept. 21.) a kormánytól, hogy egy nagy eszméjét valósítsa: fegyverbe állítani az egész magyar nemzet minden férfit! Óriási gondolat! Néhány napra megállapítani a közélet minden munkáját, elhagyni minden házat, bezárni minden boltot s a nemzet összes tömegével agyonnyomni az ellent. — Hogy minő sikere lett ez eszmének, azt a dunántúli események igazolták, hol a népfölkelés tízezerfőnyi fegyveres ágyús tábor hadifogolylyá tett... Kossuth egy nyilatkozatában fölhívá azokat, kik küldetésében őt követni akarják, hogy hozzá csatlakozzanak. Mintegy tizen követték őt (Rákóczy János, Egressy Gábor, Vörös Antal, Csernátony, Lopresti Árpád, Jókai stb.)

Délután indultunk meg a vasuton. A Czeglédi állomáson véletlenül találkoztunk a Földváry-féle önkéntes csapat utóhadával. Ezek szolgálati ideje lejárt. Hazatérőben voltak. Az aldunai harczteréről jöttek harcztépetten, de harczedzetten.

Kossuthnak egy percbe került megfordítani a hazatérő csapat irányát. Ily időben pihenni ki menne! A derék hadfiak elfeledték fáradaimaikat. Vállukra vették a lábhoz tett fegyvert s követték a szónokot, kit Czeglédre már háromszáz csatapróbált bajnok kísért.

A hír villáma járt mindenütt előtte. Czegléd vásárterén már egy háborgó tenger várt reá. Férfiak tengere, melyet hullámmá korbácsoltak szavai, mint a hogy játszik a zivatar a tengerárral.

Mikor szólt, bibor és arany volt rajta minden. Úgy árasztani maga körül a fényt soha szónok nem tudta, mint ő. És soha

öt magát úgy szónokolni nem hallottam, mint épen e napok alatt. Mindig újat, mindig mást és mindig olyant mondott, mit belső hév sugallott ajkaira. A nép sirt, — sirt, mint a hogy sírnak az oroszok!!

És ő szólott: »Eljöttem, hogy megkérdésem a magyar nemzettől, hogy igaz-e hát, hogy meg akar halni gyalázatban, vagy élni akar dicsőségben.» . . És az az átok a mit végül mondott azon népre, mely hazáját elhagyja veszni, lehet-e annak szavait valaha elfeledni? »

»Az Isten elfogja a gyáva népet átkozni, hogy a levegő méreggé váljon, mikor beszívja; hogy kezei között a termő föld ne teremjen mást, mint hitvány kórót; hogy a forrásvíz bűzhödjék meg, midőn ajkához viszi; hogy bujdossek hontalanul a föld hátán, hiába kérve az alamizsna kenyeret; és alamizsna helyét arczúl csapja őt az idegen faj; és léssen saját hazájában vándor koldus, kit mint gazdátlan ebet, bátran verhet agyon mindenki! . . .

Lehet-e e kérdésre, lehet-e ez átokra más kiállításnak fölhangoznia, mint annak, hogy . . .

»Ha ő nekünk azt izeni,
Mindnyájunknak el kell menni!
Éljen a haza!

(Vége köv.) Benka Gyula.

MI UJSÁG?

— Az ártézi kútát f. hó 18-án délután egy a község előjáróságából kiküldött bizottság a vállalkozóval együtt megvizsgálta. A kút mélységét lebocsátott drót-kötél segítségével megmérték, s úgy találták, hogy az 290 méter és 70 cm. A víz bőségségére nézve tett megfigyelésekből kiszámították, hogy a kút naponként körülbelül 355,000 liter vizet szolgáltat; nincs okunk tehát aggódni, hogy a szükséglet kielégítetlen marad. — Ezen számadat azonban változást fog szenvedni, midőn a legközelebbi napokban, megkezdik a csöveknek vörös fenyővel való bélelését. Így a csövek belvilága szükülvén, valamivel kevesebb vizet, de annál tisztábban és nagyobb szökő erővel fognak felszínre hozni.

— Haviár Dani, orsz. gyűlési képviselő s a városi képv. testület tagja a szarvas-mezőtúri vasut menetrendjének megváltoztatása tárgyában következő indítványt nyújtotta be Szarvas város képviselőtestületéhez: A folyó évi február hó 10-kén a mezőtúr-szarvasi vasuti szárnyvonalon oly menetrend lépett életbe, mely míg egyfelől a nappali személyvonatokkal való közvetlen kapcsolatot létesíté ugyan, s így az Arad felé, vagy alulról haza utazás közben Mezőtúron nem kell két órát várni, azonban másfelől elűtött bennünket a Budapest-Arad között közlekedő gyorsított személyvonaton való utazástól. Minthogy társadalmi és kereskedelmi forgalmunk a főváros felé irányul, minthogy így a budapesti út három napba, amúgy csak két napba kerül, minthogy a mostani forgalom mellett sem éjjeli közlekedésre, sem több vonat berendezésére nincs kilátásunk, minthogy a budapesti út könnyebb és rövidebb idő alatt megtehetőse általános gazdasági érdek, mi kihat iparra, földművelésre, minthogy a lefelé utazás várakozási kellemetlenségével bőven

főler a budapesti gyorsvonal igénybevehetésének előnye, minthogy fölfelé több utas megy a vasuton, mint lefelé s minthogy a fenti indokok nemcsak Szarvasnak, de vidékének lakosságára is állanak: határozza el a t. képviselőtestület, hogy a magas kereskedelmi ministeriumhoz kérvényt nyújt be a mezőtúr-szarvasi vasuti szárnyvonalon a febr. 10-ke előtti menetrend visszaállítására iránt.

— A főgymnasiumi önképzőkörnek márczius 15-ki nyilvános ülésére nagy számú közönség jelent meg, intelligentiáknak színe-java, úgy, hogy a főiskolai diszterem zsufoltságig megtelt. Az ülést a főgymn. férfidalkar nyitotta meg egy hazafias himnuszszal; ez után a kör alelnökének megnyitójától kezdve valamennyi szavallati és irodalmi mutató tárgyá a nagy nap jelentőségének megfelelő hazafias eszmekörből volt választva. A közönség a maga részéről ezuttal is a tetszés pazar jelzésével jutalmazta az előadásoknak úgy kegyeletes szellemét, mint formai sikereit. Méltó elismerés illeti meg Haviár Dani országyűlési képviselőnk, ki tanuló ifjúságunk nemes ambíciójának fokozására ez idén is pályázatot hirdtetett volt, melyben a 10 frankos arany díjat Fisbein Soma VIII. oszt. tanuló nyerte meg Petőfi forradalmi lyrájáról írt tanulmányával. Az ülést végül a dalkar zárta be nagy hatást keltő s megújrazott énekeivel.

— A nagyheti szertartások és a husvéti ünnepeknek isteni tisztelete a szarvasi rom. k. plébania templomban a következő sorrendben fog megtartatni: *Virág vasárnap* 10 órakor palma-szentelés, körmenet, ünnepélyes sz. mise, mely alatt a passió fog énekeltetni. *Nagy szerdán* 10 órakor ünnepélyes sz. mise sz. beszéddel. Délután 3 órakor Jeremiás próféta siralmának éneklése. *Nagy csütörtökön* 9 órakor énekes sz. mise, mely alatt a hivek az Úr asztalához járulnak. Délután 3 órakor Jeremiás próféta siralmának éneklése. *Nagy pénteken*: 10 órakor kezdődnek a szertartások; előszentelt mise, passió éneklése, improperiák, sz. kereszt lefödése, az oltári szentség elhelyeztetése a sz. sírba, hol esti 6 óráig marad kiléve. Délután 3 órakor sz. beszéd, ezután Jeremiás próféta siralmának éneklése. *Nagy szombaton* reggel 8 órakor tűzszenelés, keresztviz-szentelés, utána sz. mise. Esti 6 órakor ünnepélyes feltámadás körmenettel. *Húsvét vasárnap*: 10 órakor ünnepélyes sz. mise sz. beszéddel. D. u. 3 órakor ünnepélyes vécsernye. *Húsvét hétfőn* mint vasárnap.

— Husvéti szünidő. Főgymnasiumunkban a husvéti szünidő tegnap: márcz. 21. délnben 12 órakor vette kezdetét s tart bezárólag aprilis 1-éig; aprilis 2-án reggel 8 órakor az előadások ismét megkezdődnek.

— A szarvasi kir. adónivatal e héten fog kitelepítettetni a gr. Károlyi-féle kastélynak e célra renovált helyiségoibe. Az átköltözés miatt kedd, szerda és csütörtökön a hivatalban felek nem fogadtatnak.

— Új áldozár. Takács Mihály városunk szállottje mult vasárnap tartotta a rom. kath. templomban első miséjét: Mánuduktora Ft. Szirmay László volt, ki ez alkalommal nagyobb szabású beszédet tartott bemutatva a papot hivatalos működése minden ágában. Mise alatt Ländler Amália k. a. Nyizsnyainak egyik »Offertorium«-át szabatosan adta elő kellemes, szép hangjával, majd a gimn. tanulókból alakult énekkar Bella »Benediktus«-át énekelte. Igen megható jelenet volt, mikor a mise végeztével az új áldozár előbb szülőit s hozzátart zóit, azután pedig a jelen voltak egyenkint megáldotta. Az új misés pap tiszteletére Szirmay László plébános vendégszerető házában ebédet adott, melyen az új áldozár az öt felszentelő, váczai — valamint a nagyváradi megyés püspökre, azután volt szarvasi tanáraitra mondott felköszöntőt. Benka Gyula igazgató-tanár pedig az ünnepeltet, valamint a házi urat éltette remek felköszöntőjében. Az új áldozár csütörtökön utazott el első állomására: Nagy-Kátára.

— Nyilatkozat. Tiszt. Bedák Mátyás úrnak a »Szarvas és Vidéke« mult számában közölt expectoratiójára kijelentem, hogy sem egyéni felfogással, sem e lapok céljával nem tartom összeegyeztethetőnek Bedák úr elmeszüleményei felett tovább traktálózni, s neki *gradus lenni ad majora*. Már most meg lehet az ő öröme, megláthatta a nevének kinyomatva. *Bánfalvi*.

— Tornaverseny. A magyar tanulók országos tornaversenyében, mely Budapesten a Pünköszt-ünnepek alatt tartatik, főgymnasiumunk tanulói közül 34-en fognak részt venni, mint közreműködők és versenyzők is. A szarvasi tornászok egyenruhája: fekete selyem sapka cserlevéllel; rövid ujjú tircot-ing, piros fehér csikos; zöld öv.

— A szarvasi húsfogyasztó szövetkezet f. hó 8-ára hirdtetett közgyűlése a megjelent tagok csekély száma miatt megtartható nem lévén, az ma d. u. 2 órakor fog a *polg. kör* helyiségében megtartatni.

— József napján nagy számú és válogatott közönség kereste föl jókivánságával Mázor József, kondorosi birtokost, kiről találóan mondá egyik vendég a felköszöntőjében, hogy a közéleti mozgalmakban valóságos »kozmpolita elveket« vall, azaz nincs a közügynek olyan ága, melyet ő hivatalossal és lelkesen ne szolgálna. A nap hőse, a derék házi úr, szeretetreméltó nevével s a többi családtagokkal együtt — régi gyakorlatukhoz híven — annyira kellemessé tudták tenni az együtlét óráit, hogy a vendégség meglepődve vette észre a hirtelen és váratlanul jelentkezett felkelő napot, mely elég udvariatlan volt véget szakítani a ritka kedélyességű családi összejövetelnek. Emellék az estély fényét a hölgyvilágból: Mázor Dalma, a vendégek körül kifogyhatatlan szivélyességgel sürgő-forgó házi kisasszony, Konstantinovic Szidike, Zlinszky Rózi, Jeszenszky Antónia. Továbbá: Hageter Gusztávné, Dr. Haviár Gyuláné, özv. Nyácsik Sománé, Pohl Gáborné, özv. Jeszenszky Ignáczné, özv. Thury Endréné, Konstantinovic Györgyné.

— A gr. Károlyi kastély helyiségeit (az adóhivatal által elfoglalandó szobák kivételével) a helybeli kir. járásbiróság vette bérbe. Ez iránt a bérbeadási szerződés meg is kötött már a gyulai kir. törvényszék elnökével 600 frt évi bérösszeg mellett. A járásbiróság julius hó elején foglalja el új helyiségét.

Új állatorvos. Pethő Zsigmond okl.

állatorvos telepedett le városunkban. Oklevele, s ennek alapján engedélyezett működése a f. hó 10. tartott képviselőtestületi gyűlésen hirdettetett meg.

— **Majális.** A főgymnasiumi ifjúság kebelében már megindult a mozgalom az utóbbi években felelevenített majálisnak ez évben is leendő megtartása iránt. A tanárkar pénteki gyűlésén engedélyezte a tavaszi mulatság megtartását, melynek napja május első hetére esnek.

— **Büvészeti előadás.** Stanley nevű bűvész produkálta magát tegnap este a »Bárány« vendéglő termében. A bemutatott mutatványok jóval felülemelkednek a közepszerűség színvonalán s általában mondható, hogy meglepő ügyességről tanuskodnak. Fokozták a meglepedést a bűvész talpra esett megjegyzései. Stanley ur a Bárányban még ma egy előadást rendez, a melyre felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Márc. 15-ikét** a szokott ünnepélyességgel, felolvasások, hazafias dalok, és toasztok árja mellett ülték meg nálunk a polgári, függetlenség, iparos és népkörben. Mikor jön már el az idő, midőn szívben, lélekben *együtt a s közösen* fogjuk ünnepelni a nemzeti újjáébredés dicső emlékét?!

— **Milyen nagy** apparátussal dolgozik a »Szarvas és Vidéke«? Erre a kérdésre nem is olyan könnyű megfelelni, előbb le kell a személyzet névjegyzékét írni, aztán egyenként összeszámítani. — Lapunk előfizetőinek megteszük azt a szívességet, hogy a szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda-személyzetének névjegyzékét egész terjedelmében közöljük a következőkben:

I. Szerkesztőség.

Felelős szerkesztő; — neve ott van a lap végén.

Társszerkesztő; — a felelős szerkesztő.
Segédszerkesztő; — a társszerkesztő.
Belmunkatársak; — segédszerkesztő.
Ujdondászok; — a belmunkatársak — sorrend szerint.

Iroda-főnök; — az ujdondász.
Számadási könyvvezető; — az iroda-főnök.

Korrektor és revisor; — a könyvvezető.
Irnokok és díjnokok; — a korrektor.
Czimszalag-ragasztó; — egy fél szedőgyerek.

Külmunkatársak; — az olló.

II. Művezetés.

Nyomdatulajdonos; — lásd a lap végén.
Főgépész; — a művezető.
Főbetűszedő; — a főgépész.
Tördelő; — a főbetűszedő.
Ezekon kívül — másfél szedőgyerek.
Szolgaszemélyzet; — egy bejáró ember.

Hát még ha leírnök, hogy ez az óriási személyzet milyen positurákban dolgozik, az még csak a valami, — ime egy néhány példa:

A szerkesztők — ülve, — a belmunkatársak — eldülve a szerk. hintaszékben, a levegőbe kapkodnak — eszmék után,

A főszedő — állva, — a szedőgyerekek; — lábujjhegyen (másképp nem érik el a betűszekrényt), — a tördelő — meggörnyedve, — a géphajtó — folytonosan hajlongva, — az ujdondász — sétálva erre arra, — a hivatal szolgálk — futkározva ide-oda. — Ilyen lázas tevékenység uralkodik szerkesztőségünkben, csak adj' Isten sok — előfizetőt.

Ezt a tréfát ne méltóztassék senkinek egész komolyan venni, mert áll a mi hátunk megett *fényes irodalmi gárda*, a mint-hogy erről lapunk olvasói számról számra meg is győződhetnek!

— **Az öcsödi dalegylet** Szentandráson Húsvét másodnapján előadást szándékozik tartani a polgári körben.

— **Kondoroson** márcz. 15-ét mult vasárnap este ünnepelték a csárdában, hol Kondoros intelligentiája és iparos osztálya teljes számban megjelent; a földmives osztályt kevesebben képviselték ez idén, mint tavaly. Az ünnepély Keviczky ev. lelkész megnyitó beszédével vette kezdetét, mely után a jelenlevők a szöveget énekelték. Az egész est igen szép rendben, kellemesen folyt le. Felköszöntőkben nem volt hiány. A történelmi nagy alakokon kívül éltették később a vacsorán jelenlevő 48-as honvédeket: Dérczy Ferencz bíró, Fejér Sándor, Kruchio László, Albrecht Frigyes nyugalm. századost és Dr. Szigethy Zsigmondot. Majd ezek lettek felhiva egy-egy tósztra s itt is megféleltek emberül. Vendége volt a kondorosiaknak r. k. Szőke János káplán Szarvasról, ki igen sikerült történelmi átnézetet tartott a magyarnak ellenségeiről és a békítő szelleméről (Deák). Jánosy Géza ugyancsak »történelmi visszapillantás« czimén tartott kisebb terjedelmű hazafias felolvasást. Mindent lelkesen fogadott a résztvevő közönség s az est általános sikerén örvendezett.

Büvészet. Öcsödön Stanley V. bűvész f. hó 18. és 19-ik napjain a polg. körben szép számú közönség előtt sikerült előadásokat tartott.

— **Major-bontás.** A gr. Károlyi-féle uradalom majorsági épületeit Kondoroson, az elmúlt héten kezdte lebontani a konzorcium. A lebontás munkája elég jól halad. Hétfőn már a nagy magtár épületére került a sor. Felületes becsléssel másfél millió téglára van kilátás. Milyen szép tornyot lehetne abból építeni! — (sóhajlja kondorosi levelezőnk.)

— **Az öcsödi polg. kör** társas vacsorát rendezett márcz. 15-kének megünneplése alkalmából. Részt vettek benne a tagok majdnem mindnyájan, szám szerint 55-en. Az egyszerű, de izletes vacsorát fűszerezték a jókedv és felköszöntések.

— **Dőlnék a házak!** Kondoros községének újabb területén az ősszel 7 ház épült, akkor az új telepét Kispestnek nevezte el a nép; most a kemény tél után az új házak egyikének oldal fala kidült s talán — sajnos — több is lesz ilyen a verett falú házakból. A katasztrófa óta egy humoros atyafi »Jaj falunak« nevezte el Kis-Ppestet, mert ugyis közel van a »Jaj pusztához.«

— **Rigmusok Szarvasról.** Páger Pál, vándor népköltő, a mult héten ismét szerencséseltette városunkat magas látogatásával, s muzsáját megszólaltatta rólunk is. Ime! vers Szarvasról:

Szarvas városában sok jó iparos van
Van sok kereskedő és sok üzletke boltja,
Vásárja is híres itt az alföld tájon
Szép lovat kaphat a szarvasi vásáron.

Van itt főgymnázium és egy reál,
A vidék fiait magyarul oktallják
Több jó tanár s igazgató van már, itt és sok
[tanuló],
Ez iskola 8 osztályu, tanulhat ki jóra való.

A város elég nagy, hosszú a határja,
Ugy hallom, terem sok, jó tiszta búzája,
Lovai, ökrei, szőpek, nagy hire van nálunk
A népeknek szép háza, nagy takarékné pénztárja.

Két jó orvos, 4 pap, 2 járás szolgabirája,
Megyeház, ispitály és egy kaszárnyája,
Szép indóház, vasut és egy grófi lakás,
A Körözs nem rontja soha a határját.

Selyem-Grenadineket, feketét és szinest (minden világos színben is) 95 kr.-tól 9 frt 25 kr.-ig méterenként (18 féle minőségben) küld öltözék-számra porto- és vámmentesen **Henneberg G.** gyári selyemárú raklára (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** Minták forduló postával küldetnek. Levelekre 10 krajczáros levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom.

»Két élő bárd« czimmal egy igen érdekes s társadalmi köreinkben feltűnést keltő regényt irt Tolnai Lajos a »Képes Családi Lapok« számára. E kitűnő szépirodalmi lapunk ezen regényével fogja Dr. Várdi Antalnak a »Hazajáró lelkek« című és Dr. Prém Józsefnek a »Váratlan vendég« című elbeszélésével együtt f. é. aprilisi negyedét megkezdeni. — A három neves írónak nagybecsű művére ezenel felhívjuk az olvasó közönség figyelmét.

Budapesti Ellenőr cím alatt heti lap jelenik meg a fővárosban, mely kitűnő külföldi minták szerint haladva, hazai jogéletünk, bíraskodásunk és közigazgatásunk praktikus kérdéseivel foglalkozik, a nagy közönséget a gyakran előforduló jogi kérdésekben tájékoztatja, felszólalásait és életre való javaslatait közre teszi, ez által friss eszmecserét fejleszt és a szakköröket a társadalomhoz közelebb hozza. A lap egy-egy cikkben valamely aktuális jogi és közigazgatási eseményt beszél meg »Döntvények« rovatában életbe vágó döntvényt közöl, »Ügyvédi körökből« és »A közönség köréből« rovataiban felszólalásokat és indítványokat hoz, »Különlélek« »Hírek« és »Vidék« rovatai pedig nagy mennyiség szükséges tudnivalókat tartalmaz. Tárcajáján kívül végül »Hitelezők atmutatója«-ja a cégjegyzékeket és törléseket, csődmegnyitásokat és megszüntetéseket és árveréseket betűsoros kimutatásban tartalmazza. A gondosan szerkesztett lap valóságos úrpótló, és méltán megérdemli az elterjedést. Szerkesztője Dr. Maislis Mór budapesti ismert ügyvéd. Előfizetési ára egy évre 6 frt

CSARNOK.

Petőfi hazafias költészetének jellemzése.

— Mutatvány a Haviár-arannyal kitüntetett pályaműből. —

Petőfi hazafias költészetének fejlődését, felemelkedését a népjog, a népszabadság, — s fejlődése felső fokán — a világszabadság eszméjéhez — ezélem kimutatni s csak azután szólni a forradalmi költőről, a mivé őt e nagy, ez örök, e szent eszmék avatták.

A költő lélek első nyilatkozásai még csak a szülőföld iránti szeretetet lehellik; a költő lelke nem száll, nem emelkedik feljebb; keblét szülőföldre iránti érzései

töltik el; a haza még csak e szűk körben létezik számára; szíve mélyébe az arany rónaság képét vési, annak a gyermekeit mondja magát:

Arany kalásszal ékes rónaság,
Melynek fölötté lenge déli háb,
Enyelgve fűz tündérajátékokat,
Ismersz-e még?

A haza fogalma itt még egy a rónasággal, a szülőfölddel:

... a hol enyhe bölcsőm lágy ülén
Az anyatejnek mézét izlelém,
Vidám napod mosolyg ismét reám,
Hű gyermekedre, édes szép hazám!

De nem sokára már szélesebb körben jelenik meg előtte a haza fogalma. A színeskedés, a katonáskodás, a vidékről vidékre való bujdosás hamar kiemelik őt a haza fogalmának e korlátozott, szűk köréből. »A két vándor«-ban már szélesebb körű fogalom előtte a hon. De azért a szíve, a lelke még a Tisza-Duna közéhez van kötve. A délibábos puszta, a legelő gulya lesznek dalai tárgyai. A vágató csikós, az alföldi betyár népesítik költészetét az első fejlődési fokon. Minden gondolata a pusztaság, a végtelen róna körül forog; ahhoz hasonlítja azt az utat, melyet lelke megjárni készül:

Mint a róna, hol születtem,
Lelkem utja telteimben
Egyenes....

Ujabb emelkedését már »Honfi dala« mutatja. Az igaz érzés mely áhítatával elmondott ima ez az egész hazáért. Az ifjú költő lelke itt már felemelkedett a haza teljes igaz fogalmához; az egész hazának a képe él már kebelében, melyet ledönteni, feláldozni tudna azért. Mikor összeroskadna, akkor is a hazának az üdvét kérné az istentől.

»Áldás a honra, istenem
Áldása rája.«

Itt nyilatkozik először az a határtalan szeretet a hon iránt, melylyel innentől lépten nyomon találkozunk.

Mint az árnyék, oly kísérője akar lenni

a hazának, ki titkon követi lépteit, míg oda jut, hol a haza »életére uj fényért esedeznek« s örömmel felhajtja a pohárt, melyet a honért emelnek — bár keserűvé tették azt beléje pergő könnyei.

Itt vesszük első nyilatkozását a nemzet sorsa feletti bánat, szomorkodás első jelének, mely kényszeríti a költőt, hogy visszajárjon a mult dicső ösvényeire és az ott szedett virágokkal ékesítse a jelent. Mint minden ekkori költő, úgy ő is visszajár az ősök elszállt szellemeihez. S ez a fényes mult élénkebben tünteti fel a jelen sivárságát. A költő kétségbeesve áll a kérdés előtt: mi lesz a nemzet jövője? S a fájo kesergő szív egymásután szüli a fényes költeményeket, melyekben a jelen keserű állapot feletti bánat oly megragadólag szól felénk. Ez tükröződik a »Hazáról« szóló költeményében.

Sötét éj borult a hazára. A költőnek a mult szellemáryai világítanak csak, melyek tündöklők, mert a »dicsőség sugármezébe« öltözködtenek. S a költő sirni kénytelen, ha szemben látja a mostani magyart, a hajdani magyarral:

Már rég nem sirtam s ime most
Pillámon egy könny rengedez,
Magyar nép, vajon hajnalodnak
Vagy alkonyodnak harinateseppje ez?

De könyektől megenyhült kebelében fészket ver a remény:

Vagy üstökös vagy? Óh magyar
Dicsőség! mely jött s távozék,
Hogy századok multával újra
Lássák fényét a népek s rettegjék?

A hon iránti szeretet sugalta neki ezt a reményt. És ha a forrón szeretett hazára gondol a költő, feltámad benne egy vágy, hogy lenni kéne valamit azért a hazáért. Az ifjú szív még örül az életnek s ezt az életet, mi egyedüli kincse, felajánlja:

Ha az isten ekkép szólna hozzám...
Fiam én neked megengedem,
Hogy úgy halj meg mint magadnak tetszik:

a költő arra kérné istenét, hogy halála óráján lelkesítve zengjenek a harcok

Csalogányai, a trombiták;
Ott legyek s az én szívembe szinte
Nőjjön egy halálos vezérvilág...
S ha ledőlök ekkor paripámról
Ajkaimat egy csók zárja be,
A te csókod, te szép szabadság, te
Égi lények legdicsőbbike!

Ime a szabadság itt még előtte eszményi ideális kép, egy égi lény, mely után csak sóhajtozva vágy.

Fisbein Soma.

Felolós szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

VARGA JÓZSEF.

JELENTÉS

fényképészetről.

Alólirott tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy Szarvason Korik János fodrász házában (Beliczey-út) állandó fényképészeti

MŰTERMET

nyitottam, s felvételek eszközlése czéljából hetenként — később közze-teendő napokon sent jelzett helyen található leszek.

A t. közönségnek a mult nyári saison folyamán tanúsított megtisztelő pártolása remélni engedi, hogy tömeges megbízásaikkal ezúttal is szerencsételtetni fognak.

Teljes tisztelettel

Nyáry Béla

2—1

fényképész, B.-Csabáról.

S i r k ö v e k o l c s ó n.

NYÁCSIK SOMA UTÓDA

első temetkezési intézete B.-Szarvason.

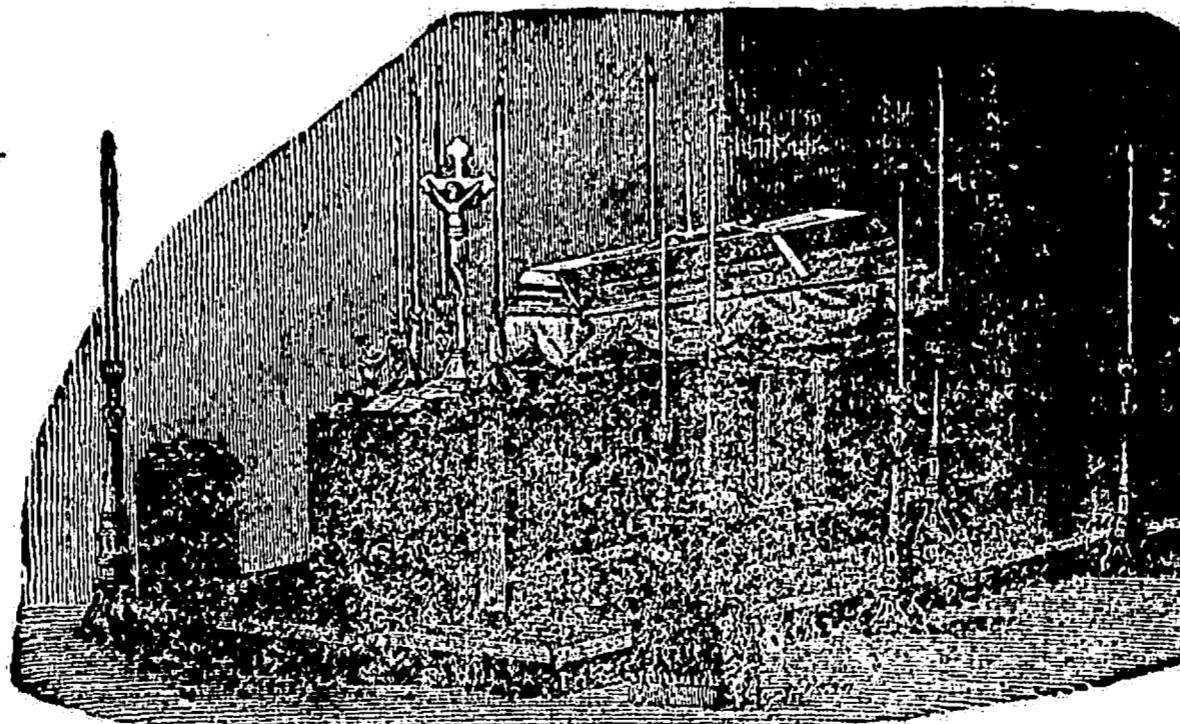
RENDEZ

egyszerű és díszes temetéseket,

mérsékelt árait

figyelembe ajánlja.

Minden temetéshez megfelelő diszitések.

RAKTÁRON

több, mint 60 drb különféle

FA- és ÉRCZ-

koporsó,

koszorúk és szállagok,

valamint légmentesen zárt dupla

üveges érckoporsók.

S i r k ö v e k o l c s ó n.

S i r k ö v e k o l c s ó n.

S i r k ö v e k o l c s ó n.

Szaftalan és nyílt Szarvas

10 méterre
1 kgr.
1 frt 50 kr.

Minden előbbeni színt betakar.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Jobbító toszal, hogy a szobák a mázolás alatt használattal-
sának, mivel a kellemetlen szög és a lassú, ragadós száradás,
mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerültek.
Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végzheti
a mázolás. A palló nedves tárggyal feltörülhető, anélkül, hogy
elvosztaná fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt,
sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olaj
festék fűdi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt
alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen betűd minden
foltot, korábbi mázolását is; van azután

tiszta fénymás (színezetlen)
új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különösen
parketre a olajfestékekkel már beniazott egézen új pallókra való.
Csak fényt ad, emélfogva nem fűdi el a lamustrát.
Postacsomag, körülbelül 35 négyzetü mtr. (két középua-
gyasú szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9 1/2 márká.
A közvetlen megrendelések minden városban, ahol
raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prosp-
ektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevételekénál toszék
jól vigyázzal a cégre a a nyárl jogyre, mivel ezt a több mint
1850 éve létező gyártmányt sokféle utánozzák és hamisítják,
s sokkal rosszabb, s gyakran a félnek meg nem felelő minőség-
ben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

9—1 Kapható Szarvason:
Nyácsik Soma utódánál.

Árlejtési hirdetmény.

A Békés-Szent-Andrási takarékpénz-
tár Szentandráson saját céljaira egy
új házat épített, melynek költségvetési
összege **2223 frt 89 krra** van előírá-
nyozva, az asztalos, lakatos és üveges
munkákon kívül. — Ez építkezésre írásbeli

zárt ajánlati
árlejtés hirdettetik.

s felhivatnak a vállalkozók, miszerint
zárt ajánlataikat 10% bánatpénzzel együtt
a Békés-Szt-Andrási Takarékpénztár igaz-
gatóságához folyó évi április 4-ik nap-
jáig nyujtsák be, hol is a tervrajz, költ-
ségvetés és részletes feltételek minden-
nap megtekinthetők.

Békés-Szt-András, 1891. marc. 17.

Urbanek
tkp. igazgató.

NYÁCSIK S. UTÓDA CZÉGNÉL
újonnan érkezett

friss konyha-kerti- és
gazdasági
vetemény-magvak kaphatók.

Naponta megjelenik Budapesten

MAGYAR HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP

teljesen független programmal.

Szerkeszti: **HORVÁTH GYULA,** orsz. képv.
Főmunkatárs: **MIKSZÁTH KÁLMÁN,** orsz. képv.

Helyettes szerkesztő: **FENYŐ SÁNDOR.**

A „Magyar Hirlap” belső dolgozótársai, külmunkatársai és levelezői az irói az legkiválóbb tagjaiból állanak.

A „Magyar Hirlap” előfizetési ára: egész évre 14.— frt. negyed évre 3.50
fél évre 7.— frt. egy hónapra 1.20

A „Magyar Hirlap” előfizetőinek lapunkat márczius 21-től ápril 1-ig ingyen küldjük.

A „HÉT” kiadóhivatalával sikerült megállapodásra jutnunk arra nézve, hogy e választékos kedvelt szépirodalmi
hetilapot előfizetőinknek olcsóbban adhassuk.

Igy a „MAGYAR HIRLAP” és a „HÉT” előfizetési ára együtt: egész évre csak 20 frt, fél évre 10 frt,
negyed évre 5 frt.

Előfizetések a „Magyar Hirlap” kiadóhivatalához:

Budapest, IV., Granátos-utca 16. sz. alá küldendők.

Mutatványozámokat kívánatra ingyen.

Mutatványszámok 500.000 példány.

Ház-bérbeadás.

Az özv. Weiszné-féle házban, egy
három szoba, konyha, éléskamra, pinczéből álló

lakás kiadó

Ertekezhetni

Grimm Mór fakereskedő urnál.

3-1.

Kiadó lakás.

Varga József tanárnak

Búza-utcai házánál

egy külön-bejáratú csinos

utcai szoba

Április 1-től kiadó.

A Posti Hírlap 40,000 példányban jelenik meg.

PESTI HÍRLAP

naponként 16 oldal terjedelmű,

pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilap.

Munkatársai közt vannak Magyarország elsőrangú publicistái és szépirodalmi írói.

A lap állandó előfizetői — habár havonként utoljára is meg az előfizetést —

karácsonykor ajándékul kapják

a Posti Hírlap nagy képes naplóját.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hónapra 1 frt 20 kr.

 Rendes szemelvényektel.

Mutatványszámokat kívánokra egy héttig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal:

Budapest, V. ker., nádor-utca 7. száma.